

Լեռները ձեր՝
 Գերեզմաններ են սուրբերու,
 Հերոսներու վրկայարան:
 Յիշէ՛ք միշտ
 Աւարայրն ու Սարգարապատն
 Հէքիաթացած,
 Երբ Հայ աշխարհն այդ օրերուն,
 Դարձաւ ամբողջ,
 Զանգակատուն հազարական:
 Ձեր հայրերուն նըման արի,
 Տէր եղէք ձեր իրաւունքին,
 Ժառանգութեան,
 Սուրբ աւանդն այդ առհաւական,
 Պէտք է արին եւ միս դառնայ,
 Հանգի խորհուրդն ապագային,
 Զի Հայ ըլլալ
 Պատգամ է եւ ճակատագիր,
 Դարերու դէմ պարզուած դրօշ
 Արինավառ:

Ունիք այսօր կըտոր մը հող
 Սիրտի մը չափ,
 Ձեր ձեռքերէն ոչ ոք կըրնայ
 Ապշոպել զայն,
 Ան հըրիտակն է ձեր նախնեաց:
 Եւ Սասունցի Դաւիթին պէս
 Մեր օրերու,
 Մըսրայ պետին առջեւ կանգնած,
 Ըսէք խըրոխտ,
 Թէ կենդանի էք յաւիտեան,
 Ու կը մընաք,
 Վասընզի ձեր երականէն
 Արինն արդար մեր Նախահօր,
 Կը փըրփըրի բոցակայլակ,
 Դրօշն ինչպէս ազատութեան:

ԵՂԻՎԱՐԴ

ԲԵԹՂԵՀԷՄ

«Եւ դո՛ւ, Բեթղեհէմ, տուն Եփրաթայ, սակա-
 ւաւորս իցես լինել ի հազարաւորս Յուդայ...»:

Է՛ն հրաշալին անուններուն Սուրբ Գըրոց,
 Որ մեզ տուաւ մանկութիւն մը գերազանց,
 Մերկ մսուրը եւ անպաճոյճ օրօրոց,
 Ու առաջին համանուագն հրեշտակաց,

Զոր հովիւներ աւետաւոր գիշերուան
 Աստղերուն տակ մաքուր սրտով երգեցին,
 Իբր նախերգանք մարդկային մեծ հաճութեան,
 Եւ փառքին ալ՝ յաւերժակա՛ն Բարձունքին:

Գիշերուան մէջ այս՝ թրթըռո՛ւն Քու սիրով,
 Տիեզերքի եղբայրութիւնն անանուն,
 Մսուրիդ դէմ ծունկի բե՛ր, Տէ՛ր, քովէ՛քով,

Եւ տարածէ՛ հողին, օդին ու ծովուն
 Սահմաններուն, Քեզմով լեցուած անսահման
 Սուրբ մեղեդին Քու հրաշագան Յայտնութեան:

ՀՄԱՅԵԱԿ ԳՐԱՆԵԱՆ

Բեթղեհէմ, 6 Յունուար, 1908